

καὶ εἰσηγητὴς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἐκθέσεων¹. Ἐξετιμᾶτο ὡς «ἀνὴρ ἀγαθός»² καὶ ὡς ἀξίως τὸν τόπον τοῦτον ἐπέχων»³.

Επιστημονικὰ ἔργα σίαι. — Περὶ τῶν ἐν Μήλῳ θερμῶν ὑδάτων, 1835. — Περὶ τῶν ἐν Κύθνῳ ἰαματικῶν ὑδάτων, 1835. — Περιγραφή περὶ τῶν ἐν Ὑπάτῃ, Αἰδηψῷ καὶ Θερμοπόλεις θερμῶν ὑδάτων, 1836. — Περὶ τῶν τῆς Ἑλλάδος ἰαματικῶν ὑδάτων, 1840. — Περιγραφή τῶν ἐν Κύθνῳ, Αἰδηψῷ καὶ Ὑπάτῃ ἰαματικῶν ὑδάτων, καὶ ὁδηγία χρήσεώς των, 1850. — Περιγραφή τῶν ἐν Μεθάνοις θειούχων ἰαματικῶν ὑδάτων, 1884. — Διατίμησις φαρμάκων, 1836. — Γενικὴ Χημεία, 1861. — Χημεία, τόμοι 1-2 (Ἀνόργανος 1840, καὶ Ὀργανικὴ 1842, ὁ 1ος τόμος ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ φαρμακοπ. Ἰ. Σαρτωρίου) — Ἀναλυτικὴ Χημεία, 1842. — Ὅδηγία πρὸς κατασκευὴν χημικῶν καὶ φαρμακευτικῶν σκευασμῶν, 1857. — Χημεία ἐφηρμοσμένη ἐπὶ τῆς φαρμακοποιίας, 1847. — Περὶ τῆς τῶν φαρμακευτικῶν ὑλῶν ἐξετάσεως, 1846. — Ἐγχειρίδιον Ὀρυκτολογίας, 1848. — Ἐγχειρίδιον Βοτανικῆς, 1835. — Ἐγχειρίδιον Ζωολογίας, 1844. — Ἐγχειρίδιον Συνταγολογίας, 1846, 1858, 1869. — Ἐγχειρίδιον Τοξικολογίας, 1843. — Ἐγχειρίδιον Φαρμακολογίας, 1845. — Ἐγχειρίδιον Χημικῆς τεχνολογίας. — Ἐγχειρίδιον Παθολογικῆς Χημείας. — Συλλογὴ ἰατρικῶν συνταγῶν, τ. 1-2, 1854. — Ποικίλα τραγήματα χάριν τῶν πολλῶν, 1870. — Ἀνάλεκτα (συνταγαί) — Διάφορα χημικὰ σημειώματα εἰς τὸ Ἔθν. Ἡμερολόγ. «Βρεττοῦ».

Ἀλέξανδρος Βενιζέλος (1812-1862). Ἐξ Ἀθηνῶν. Υἱὸς τοῦ Παλαιολόγου Μπενιζέλου, δημογέροντος τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τῆς Ἐπαναστάσεως. Μαθητεύσας εἰς τὴν Αἴγινα, μετέβη τὸ 1831 εἰς Λιψίαν, ἔνθα ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας καὶ Φιλολογίας (1834), ἀκολουθήσας καὶ μαθήματα Φυσικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Ἰατρικῆς εἰς τὰ Πανεπιστήμια Βερολίνου καὶ Αἰδελβέργης. Δημοτικὸς ἰατρός ἐν Ἀθήναις (1841), ὑφηγητὴς ἔπειτα τῆς Ἀναλυτικῆς καὶ Φαρμακευτικῆς Χημείας (4 Ἀπριλ. 1840), διωρίσθη τὸ 1843 (11 Σεπτεμβρίου) τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Γενικῆς Πειραματικῆς Χημείας⁴.

Επιστημονικὰ ἔργα σίαι. — Περὶ πυρετῶν. — Ἄλλα τινὰ ἄρθρα.

Δημήτριος Σ. Στροῦμπος (1806-1890). Ἐκ τῆς Ἠπείρου. Μαθητὴς τοῦ γυμνασίου Ἰωαννίνων ὑπὸ τὸν διδάσκαλον τοῦ Γένους Ἀθανάσιον τὸν Σακελλάριον, καὶ τῆς Ἰονίου ἔπειτα Ἀκαδημίας Κερκύρας. Πτυχιούχος τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Γενεύης καὶ τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς Παρισίων, ἀρχαῖος μαθητὴς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Μηχανικῶν. Ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τὸ 1839 (4 Μαρτίου), ἐπίτιμος δ' ἔπειτα καθηγητὴς τῆς Πειραματικῆς Φυσικῆς (18 Ὀκτ. 1844)⁵ καὶ τακτικὸς τὸ 1855 (21 Νοεμβρίου), ἐδίδαξεν ἐπὶ πεντήκοντα συναπτὰ ἔτη ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ

1. ΜΕΕ. 15,777.

2. Ἐφημ. α' Ἡὼ 1 Μαρτίου 1836.

3. Ἐφημ. α' Ἀθηνᾶ 1837, ἀριθ. 427.

4. Πβ. Beiträge aus d. Geschichte der Chemie (Dem Gedächtnis von Georg Kahlbaum) Leipzig u. Wien 1909 σ. 565, ΜΕΕ. 7-49. Λογοδοσία Κωστή 1841-42, σ. 11.

5. α' Ὁ ἐπίτιμος καθηγητὴς τῆς Πειραματικῆς Φυσικῆς Β. Ι. (γράφ. Δ. Σ.) Στροῦμπος, τοῦ ὁποίου τὴν ὀκταετή ἔμισθον ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίαν μετ' ἐπαίνων ἀναφέρομεν» (Λογοδοσ. Ἀργυροπούλου 1852-53, σ. 14) Λογοδοσ. Βάμβα 1844-45, σ. 7.

